

בש"פ 3768/18 - פלוני נגד מדינת ישראל - רשות המיסים

בבית המשפט העליון

בש"פ 3768/18

לפני:

כבוד השופט מ' מזוז

העורר:

פלוני

נ ג ד

המשיבה:

מדינת ישראל - רשות המיסים

ערר לפי סעיף 53 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות
אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996, על החלטת בית
המשפט המחוזי מרכז-לוד (השופטת נ' בכור) מיום
17.4.2018 במ"ת 63719-03-17

תאריך הישיבה:

כ"ט באייר התשע"ח (14.5.2018)

בשם העורר:

עו"ד תמיר סולומון; עו"ד איילת איילנברג

בשם המשיבה:

עו"ד דפנה שמול

החלטה

1. ערר לפי סעיף 53 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים) על החלטת בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (השופטת נ' בכור) מיום 17.4.2018 במ"ת 63719-03-17, במסגרתה נדחתה בקשת העורר לעיון חוזר בהחלטה על שחרורו בתנאים מגבילים.

2. ביום 29.3.2017 הוגש נגד העורר ו-3 אחרים כתב אישום המייחס להם עבירות של קשירת קשר לביצוע פשע, קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות בצוותא חדא, ניסיון לקבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות בצוותא חדא, זיוף במטרה לקבל דבר בנסיבות מחמירות בצוותא חדא, התחזות לאחר בצוותא חדא, עשיית שימוש במידע כוזב באמצעות מחשב, הלבנת הון בצוותא חדא וניסיון להלבנת הון בצוותא חדא. שלושת האחרים הואשמו גם בריבוי עבירות של סחיטה ואיומים. על פי עובדות כתב האישום, פעל העורר יחד עם האחרים להוצאת כספים במרמה מחברות בחו"ל בתחכום ובשיטתיות, בדרך של איסוף מידע פיננסי אודות החברות המרומות, יצירת מסמכים מזויפים ופניה אל החברות המרומות בדרישה להעברת כספים בהיקף של מיליוני דולרים. זאת, תוך הצגת מצגים כוזבים ושימוש במידע שנאסף, כפי שפורט בכתב האישום.

3. בד בבד עם הגשת כתב האישום, הגישה המדינה בקשה למעצרו של העורר עד לתום ההליכים בעניינו. בהחלטה מיום 10.5.2017, קבע בית המשפט המחוזי (השופט א' יעקב) כי קיימות ראיות לכאורה להוכחת אשמתו של העורר וכן עילת מעצר של מסוכנות כלכלית ברמה בינונית. לאחר בחינת חלופות מעצר, הורה בית המשפט על שחרורו של העורר בתנאים מגבילים, לרבות מעצר בית מוחלט בפיקוח, איסור חיבור לאינטרנט קווי ואלחוטי ואיסור הימצאות מכשירים היכולים להתחבר לאינטרנט. בהמשך הוקלו תנאי מעצר הבית, כך שלעורר נפתחו שעות התאוררות ביום אחד בשבוע וכן הותר לו לצאת לעבודה בליווי ובפיקוח מעסיקו.

4. העורר הגיש בקשה לעיון חוזר על החלטת בית המשפט המחוזי מיום 10.5.2017, במסגרתה עתר לביטול כל התנאים המגבילים שהושתו עליו. זאת, בעיקר לאור חלוף הזמן מאז ביצוע העבירות, העובדה כי לא הפר את תנאי שחרורו וטענתו כי אין עוד מסוכנות הניבטת ממנו. ביום 17.4.2018 דחה בית המשפט המחוזי (השופט נ' בכור) את הבקשה לעיון חוזר, בקבעו כי האיזון בין כל השיקולים הרלבנטיים מחייב את הותרת התנאים המגבילים שנקבעו בעניינו של העורר על כנם. צוין כי ניתנו לעורר הקלות משמעותיות כך שאין פגיעה בלתי מידתית בפרנסתו ובחירותו, ואף הימשכות ההליכים הינה סבירה, שכן שמיעת ההוכחות כבר החלה וקבועים מספר מועדים סמוכים להמשכה. כן צוין, כי בתסקיר מעצר מיום 18.9.2017 התייחס שירות המבחן לקושי של העורר להתייחס לאישומים נגדו ולהכיר בדפוסיו הבעייתיים, ועל רקע אופי העבירות המיוחסות לו – לא יכול היה לשלול סיכון גבוה להישנות התנהגותו. חרף האמור, כך צוין, הקל בית המשפט בתנאי שחרורו של העורר ולאחר קבלת תסקיר מעצר משלים הותר לו לצאת לעבודה.

5. כעת מונח לפני עררו של העורר על ההחלטה האמורה, במסגרתו נטען כי שגה בית משפט קמא כאשר התבסס על עמדת המשיבה לפיה התנאים המגבילים שהושתו עליו הינם הכרחיים בהתחשב בחומרת העבירות המיוחסות לו, וכן על תסקיר המעצר שנערך בעניינו כחצי שנה קודם להגשת בקשתו לעיון חוזר. בהקשר אחרון זה נטען כי התסקיר האמור כבר איננו רלבנטי, בין היתר משום שמאז עריכתו עבר העורר שינויים רבים בחייו וזכה להקלות רבות בתנאיו, כך שהתסקיר עוסק באומדנה ראשונית בלבד. בנסיבות אלו, כך נטען, ראוי היה לכל הפחות להורות על הגשת תסקיר מעצר מעודכן אשר יבחן באופן קונקרטי את התקדמותו של העורר, אשר מצוי במעצר בית למעלה משנה ומצבו הנפשי מתדרדר. כן נטען, כי הזמן הממושך הנדרש לניהול ההליכים כנגד העורר איננו בגדר "הימשכות הליכים סבירה" כקביעתו של בית משפט קמא, בייחוד לאור עדכון המשיבה כי הבאתו של עד מדינה הצפוי להעיד בפרשה תידחה עד לאחר פגרת הקיץ, והעובדה כי חומרי חקירה רבים טרם הועברו לעיונו של העורר.

6. בעקבות הערות בית המשפט ולאחר חילופי דברים הסכימו הצדדים להצעת בית המשפט, כי יוכן תסקיר עדכני בעניינו של העורר ולאחריו ישוב בית משפט קמא וידון בבקשת העורר לעיון חוזר ויחליט כחוכמתו, וכך אני מורה. למותר לומר כי אין באמור כדי נקיטת עמדה באשר להחלטה לגופם של דברים.

ניתנה היום, כ"ט באייר התשע"ח (14.5.2018).

ש ו פ ט
